

at gjøre det. Men den høitærede Indenrigsminister, at nogen Post er absolut nødvendig, saa skal jeg for mit Bedkommende gjerne være med til at bevilge den ved 3die Behandling. Her gjælder det kun om, at vi ikke ønske at bevilge disse store Summer, førend vi rigtig klart vide, ikke blot om de ere nødvendige og nyttige, men ogsaa, hvor meget det hele Arbejde vil koste.

Sonne: Det af Mindretallet stillede Forslag forekommer det mig, at den ærede Minister og det ærede Medlem for 8de Kredts (Breinholt) have forstaaet saaledes, som om det var en Opgivelse af hele Kystsikringen, men det er det ikke, det er ingen Opgivelse, men kun en Udsættelse for derved at fikke sig, at der fremkommer en Plan, saa at man ikke udsætter sig for at gaa planløst frem uden at vide, hvor det fører hen. Jeg kan derfor ikke forstaa, hvorledes den ærede Indenrigsminister kan have saa meget imod en saadan Udsættelse, for at vi kunne komme ind paa roligere og sikkrere Veie. Desuden sfer der ingenforsomhelst Ulykke ved at standse, selv om det skulde være for en længere Tid med Høfdebygningen. Det, der allerede er faldet og ligger i Ruiner, er faldet for 4 Aar siden, og om det end skulde blive liggende der, hvor det nu ligger, og hvor det ligger temmelig fast, vilde dette ikke bidrage til nogen forøget, i alt Fald ikke nogen betydelig forøget Udgift. Jeg anser det for heldigt, at der standses, selv om det var for en længere Tid, vi have i de sidste 10 Aar, hvor der har været bygget Høfder, vundet en ikke ubetydelig Erfaring, men vi have langt fra vundet en saa fuldstændig Erfaring, som var væsentlig, nyttig og gavnlig for at udføre saa store Arbejder. Begyndelsen til Vestkystens Sikring var foranlediget ved de stærke Strømninger og Forbindelsen med de indre Kyster, som ere forarsagede gennem Thyborønkanaalen. Der nedfattes en saghyndig Kystsikringskommission, og den kom til den Erkendelse, som ogsaa er gjort gjældende her i Dag, navnlig af min ærede Kollega for 8de Kredts (Breinholt), at Limfjordstangen forsvinder, og det var navnlig denne Anskuelse om Limfjordstangens Forsvinden, som bevirkede, at der blev begyndt med Høfdebygningen. Dersom Limfjordstangen vilde forsvinde, indrømmer jeg, at Limfjordskysterne derved vilde være udsatte for Oversvømmelse, Udelæggelser og Vortskjæringer, og for at forebygge en saadan fremtidig Fare, vilde det selvfølgelig nok være Umagen værd at ofre selv mange flere Millioner, end her er Tale om. Men Formodningen om, at Tangen forsvinder, er

ikke rigtig. Ved Undersøgelser og Opmaalinger, der ere foretagne senere end Kystsikringskommissionens og senere end den af de tre af den høitærede Indenrigsminister nævnte saghyndige Mænd afgivne Erklæring, er det oplyst og bevist ved saghyndige Landmaalers Opmaalinger, at Tangen ikke forsvinder, men tværtimod er tiltaget meget betydeligt i Bredden. Naar jeg siger meget betydeligt, saa skal jeg dog sige til, at det gjælder mere om Tangen Nord for Kanalen end om Tangen Syd for Kanalen, navnlig det Parti, Thyborønpartiet, som Forhandlingene her dreier sig om. Men ikke desto mindre har der tillige paa den 1¼ Mils Tange i de sidste Hundrede Aar været Tilstanding paa Kystens indre Side ud imod Limfjorden. Sagen er, at Tangen rykker længere ind i Limfjorden, men den forsvinder ikke. Paa den indre Side af denne 1¼ Mils Tange er den tiltaget med 11—1800 Alen i Bredden, og Tangen derved forstørret med c. 200 Td. Land siden sidste Opmaalning i 1790. Det kan ikke gaa an at stille disse Beviser i Baggrunden og ikke se hen til, at Tangen nu er langt bredere, end den var langt tilbage i Tiden. Om Tangen i Tidernes Løb kan forsvinde, veed selvfølgelig Ingen, derom kan jeg ikke gjøre nogen Paastand, men jeg er sikker paa, at de Høfdebygninger, som vi i vor Tid bygge, forsvinde, længe før Tangen forsvinder. Der foreligger intet Bevis for, hvor længe de kunne vare, men der foreligger Bevis for, hvor hurtig de kunne falde ned. Som Dækning for Limfjordskysterne har denne Limfjordstange saa langt tilbage i Tiden, som der foreligger Oplysning om, ikke været mere beskyttende for de indre Kyster, end den er nu, og disse Beviser kunne føres tilbage til 1696. Der foreligger et Kort som Bevis for, at Tangen den Gang, altsaa for c. 200 Aar siden, paa det smalleste Sted kun var 1500 Alen bred, og nu er den langt bredere selv paa det smalleste Sted, naar undtages Kanalen og Kanalens tragtformige Dannelse umiddelbart derpaa. Da saaledes Tangen er bleven ubdvidt ved Naturens Hjælpekilder, er der ikke Grund til at tro, at den forsvinder, og ikke nogensomhelst Fare ved at udsætte Rejsningen af de faldende Høfder. Tangen Nord for Kanalen og Tangen Syd for Kanalen, hvorpaa Ruinerne nu skulle reises, ere ikke meget forskjellige (Indenrigsministeren: Jo, meget forskjellige!), det er nogen Sandheds Altsammen, og det har været behandlet ens af Kystsikringskommissionen. Der har været befæstet paa begge Steder, og det har været gjort gjældende, at de begge forsvinde, det vil sige, de for-